

ligere begunstiget? Men naar vi saaledes som nylig antydet mangle den første Betingelse for en Fallitlovgivning, skulle vi ikke anvende Slutstenen, og det er netop det, som ligger i Fleertallets Forslag, thi deri indeholdes Resultaterne, Virkningerne af Fallitsegmentet. Lad os derfor staae os tiltaals med det Forslag, som foreligger, saaledes som det er i sine Hovedtræk; der vil derved være saare meget opnaaet, og vi behøve ikke at arrigere et fremmed Lands Lovgivning, hvorover Ingen af os eller ialtsald meget faa have et saadant Overblik, at vi vide, hvilken Virkning Bestemmelserne have der, hvor de anvendes, ligesom endnu langt mindre Noget af os kan forudsee, hvilken Virkning saadanne fremmede Bestemmelser kunne have her, naar de udrives af andre Landes Lovgivning og kastes ind i vor, hvor de ingen Plads have, men hvor de blive henkastede, for at finde den bedst mulige Anvendelse. Lad os ikke vedtage saadanne Forslag, inden de ere vel overveiede, men det Hovedforslag, som det ærede Udvalgs Fleertal har stillet, har ikke nydt en saadan Overveielse, at det bør gaae igjennem her i Salen; det har ikke været optaget i Lovudkastet, og det har heller ikke været behandlet i de forskjellige Bestænkninger, som ere afgivne, førend Lovudkastet blev forelagt Rigsdagen. For mig er det aldeles klart, at dette Forslag er et Indgreb i Eiendomsretten; thi Den, der kan sige til mig: Du skal i 5 Aar miste 50 pCt. af din Capital, han kan under visse Forhold berøve mig Capitalen; han sætter mig ud af Stand til at raade over min Formue; det er en med vor hele Fallitlovgivning usforenelig Bestemmelse, og den savner aldeles det Sammenhæng, hvori den bør staae med de øvrige Bestemmelser i Fallitlovgivningen, for at kunne være blot nogenlunde tilfredselig.

Ordføveren: Der er navnlig af den ærede Rigsdagsmand for Københavns 1ste Valgfreds (L. C. Larsen) fremsført adskillige Erindringer imod Udvalgets Fleertals Forslag i Henseende til dets Detail. Jeg skal foreløbig gjøre den Bemærkning, som jeg allerede eengang i Aften tidligere har gjort, at forsaavidt man maatte finde Enkeltighederne i Forsla-

get urigtige, saa kunde man have stillet Endringsforslag, og en Omredaction af Sen kan jo desuden tages under Overveielse inden Sagens endelige Behandling, forsaavidt man i det Hele maatte billige Hovedtanken. Men de Erindringer, som det ærede Medlem har gjort, forekomme mig ikke at være træffende, og jeg kan ikke undlade ganske kort at omtale nogle af dem. Han fandt det saaledes beynnderligt, at ikke de Commissairer, der have behandlet Boet, skulde afgive Kjendelsen, men at det skulde være Skifteretten. I mit første Foredrag fremhævede jeg udtrykkeligt dette Punkt og ansøgte, at Grunden dertil stempelhen er den, at Commissairerne beskiftes tildeels efter Forestilling af Creditorerne, ligesom ogsaa Fallenten gives Leilighed til at yttre sig desangaaende. Netop fordi Commissairerne saaledes kunne formodes at staae i et vist Forhold til nogle af Parterne, og netop fordi man ønsker en streng juridisk Afgjørelse, som maaskee ikke altid kan ventes at finde Sted af Commissairerne, ved hvis Valg man maa tage andre Hensyn end netop juridiske, netop derfor har Udvalgets Fleertal meent, at Afgjørelsen burde henlægges til Skifteretten og ikke til Commissairerne. Forsaavidt det siges her i Forslaget, at der skal gives Creditorerne Leilighed til at yttre sig, har det ærede Medlem gjort opmærksom paa, at Creditorerne, saaledes som Erfaringen har vist, i alt Fald ikke møde i noget stort Antal til Skiftesamlingerne. Der til er nu at bemærke, at fordi Creditorerne hidtil ikke ere mødt i stort Antal ved Skiftesamlingerne, derfor er det ikke givet, at de ikke ville møde ved denne ganske særegne Skiftesamling, der her er Spørgsmaal om, som er noget ganske Nyt, og hvor der skal afgjøres Dvæstioner af en ganske anden Art end de, der hidtil ere forefaldne ved Skiftesamlingerne, ligesom den Samling, der her er Spørgsmaal om, jo skal særligt tillyses, det vil sige, det skal særligt fremhæves, hvad der paa Samme skal foretages. Naar den ærede Taler søiede til, at en enkelt chicanøus Creditor kunde modsætte sig Kjendelsen, saa veed jeg ikke, om den ærede Taler har lagt Mærke til, at Afgjørelsen er lagt i Skifterettens Haand, saa at der altsaa er aabnet en let Udvej til at komme over den Hin-